

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 6. november 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (L 53), som hermed besvares.

23. november 2012

J.nr. 2012-9497

Spørgsmål nr. 6:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31. oktober 2012 fra Danske Handicaporganisationer, jf. L 53 - bilag 8.”

Endeligt svar:

Jobskabelse, både for personer på det ordinære arbejdsmarked og for personer med en nedsat arbejdsevne, er en central prioritet for regeringen.

Derfor har regeringen også med finanslovsaftalen for 2013 fremlagt en række konkrete initiativer, der skal skabe flere fleksjob.

Målretningen af fleksjobordningen, hvor arbejdsgiverne alene har lønudgifter for det arbejde, de får udført, gør det lettere og mindre bureaukratisk at ansætte personer, der kun kan arbejde i få timer. Mennesker, der kun har en meget begrænset arbejdsevne og derfor kun kan arbejde i få timer, får dermed en adgang til arbejdsmarkedet, som de ikke har under den nuværende ordning.

Med lovforslaget er der lagt op til, at den nye fleksjobordning alene kommer til at omfatte nye i ordningen og personer, der får eller skifter job, efter at ordningen er trådt i kraft. Jeg mener, at en sådan overgangsordning giver en god balance mellem, at den nye ordning kan blive indfaset inden for en overskuelig årrække – og at fleksjobansatte kan have tryghed for, at de kan blive i deres ansættelse uden, at der sker ændringer heraf.

Mennesker med en nedsat arbejdsevne skal også fremover sikres adgang til arbejdsmarkedet gennem et fleksjob. Flexjobordningen bliver derfor målrettet de mennesker, der har den mindste arbejdsevne. Det betyder, at arbejdsgiveren skal betale løn og evt. pension for den arbejdsindsats, som den fleksjobansatte yder. Den fleksjobansatte bliver kompenseret for sin nedsatte arbejdsevne gennem et tilskud fra kommunen, der reguleres på grund af lønindtægten.

Forslaget forskelsbehandler ikke personer i fleksjob, idet lønnen, som for alle andre på arbejdsmarkedet, afspejler den arbejdsindsats, der ydes. Derudover bliver den fleksjobansatte kompenseret med et tilskud for det arbejde, den pågældende ikke er i stand til at udføre på grund af sit handicap.

Fleksjobordningen skal også kunne rumme de mennesker, der har en så betydelig funktionsnedsættelse, at de ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor de arbejder. Det er derfor vigtigt, at reglerne om lønfastsættelse gør dette muligt. Ellers er der risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Formålet med kravet om 12 måneders forudgående ansættelse under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår er at få arbejdsmarkedets parter til at fremme brugen af andre ansættelsesformer, der tager de fornødne skånehensyn. Vi ønsker at fremme en udvikling, hvor arbejdsmarkedets parter i endnu højere grad end i dag tager ansvar for at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt - uden brug af offentlige tilskudsordninger. Kravet om 12 måneders forudgående ansættelse under overenskomstens sociale kapitler eller på særlige vilkår gælder ikke, hvis den pågældende har været udsat for akut opstået skade eller sygdom, og det er åbenbart formålsløst at gennemføre foranstaltninger med henblik på job på særlige vilkår.

Ambitionerne i førtidspensionsreform fra 2000, om at der skulle oprettes flere job på særlige vilkår, er desværre ikke blevet indfriet. Det er mit ønske, at vi gennem forslaget kan få sat fokus på, at parterne også har et ansvar, når en ansats arbejdssevne er blevet nedsat, og at der skal åbnes op for, at der er andre muligheder end fleksjob. Der kan i øvrigt henvises til svar på spørgsmål 2 og 3 til L53.

Det er intentionen bag reformen at komme væk fra et system, hvor mennesker får tilkendt førtidspension i stedet for at få hjælp til et aktivt liv. Personer under 40 år skal derfor som udgangspunkt ikke have førtidspension, men skal i stedet tilbydes et individuelt tilrettelagt ressourceforløb. Men det vil stadig være sådan, at personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at det er åbenbart formålsløst at forsøge at udvikle arbejdsevnen, vil kunne få tilkendt førtidspension. Da der stadig er mulighed for, at arbejdsevnen kan forbedres, er der lagt op til, at personer under 40 år højst kan få tildelt fleksjob fem år ad gangen.

For så vidt angår ressourceforløb, består målgruppen af personer, der har så komplekse problemer ud over ledighed, at de i fravær af en indsats vil skulle tilkendes førtidspension. Kommunen skal forud for visitationen til ressourceforløb have vurderet, at personen ikke gennem en anden indsats efter beskæftigelsesindsatsloven eller lov om aktiv socialpolitik vil kunne komme i job eller uddannelse.

Der er derudover opstillet nogle kriterier for, hvornår det kan være relevant at visitere personen til ressourceforløb. Der kan fx være tale om, at personen har en længere forsørgelseshistorik, tidligere har deltaget i aktive tilbud uden den ønskede effekt og/eller kommunen vurderer, at en længerevarende tværfaglig indsats er påkrævet for at nå det ønskede mål. Kriterierne tjener som indikatorer for, hvornår ressourceforløb kan være relevant.

Der er i de nugældende regler en række muligheder for at iværksætte en indsats over for personer, der har andre problemer end ledighed, og det er forudsat, at kommunen i første omgang må vurdere, om disse (mindre krævende) muligheder er relevante i forhold til at få personen tættere på job eller uddannelse. Det kunne være en kombination af beskæftigelsesrettede tilbud om fx opkvalificeringskurser og løntilskudsjob, revalidering eller fleksjob.

Det er ikke et krav, at kommunen rent faktisk har anvendt den pågældende indsats forud for visitation til ressourceforløb. Hvis kommunen således vurderer, at personen har så komplekse problemer, at fx revalidering ikke kan finde anvendelse, skal kommunen blot konstatere dette. Vurderer kommunen, at der heller ikke er andre foranstaltninger, der kan iværksættes, anses mulighederne for udtømte.

Der kan ikke afvises, at kommunen i nogle tilfælde ret hurtigt kan konstatere, at ressourceforløb er det bedst egnede redskab til at få personen tættere på job og uddannelse. Der vil dog formentlig oftere være tale om personer, som har en længere forsørgelsehistorik, uden at personens tilknytning til arbejdsmarkedet er blevet forbedret.

Danske Handicaporganisationer tilkendegiver i sin henvendelse, at det er uhenigtsmæssigt, at rehabiliteringsteamet ikke kan beslutte og iværksætte en samlet rehabiliteringsplan for en borger, samt at det som minimum bør præciseres, at kommunen kan give rehabiliteringsteamet beslutningskompetence, hvis de ønsker det.

Det kan oplyses, at med forslaget om etablering af rehabiliteringsteamet ændres der ikke ved de kommunale forvaltningers myndighedskompetence. Det fremgår direkte af det fremsatte lovforslag, at kommunen træffer afgørelse på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling.

Rehabiliteringsteamet er et dialog- og koordineringsforum. Som det fremgår af bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, er det forudsat, at rehabiliteringsteamets indstilling kan omsættes til en effektiv og koordineret indsats for den enkelte borger, og at det enkelte kommunale medlem af teamet har den nødvendige kompetence, erfaring og viden inden for sit fagområde til at kunne bidrage til indstillingen med forslag, der efterfølgende kan omsættes i praksis.

Herudover fremgår det af det fremsatte lovforslag, at i tilfælde af, at der skulle opstå sager, hvor kommunen ikke kan følge rehabiliteringsteamets indstilling, skal sagen forelægges for rehabiliteringsteamet på ny med oplysninger om, hvorfor kommunen ikke kan følge indstillingen. Når rehabiliteringsteamet har revurderet sagen på baggrund af kommunens oplysninger, sendes sagen med rehabiliteringsteamets indstilling retur til kommunen, der herefter træffer afgørelse i sagen.

Det kan endvidere oplyses, at Ankestyrelsen har tilkendegivet, at styrelsen vil stille sig til rådighed for at gennemføre forløbsundersøgelser med gennemgang af rehabiliteringsplaner og ressourceforløb, og der vil således blive fulgt op på, om rehabiliteringsteamets indstillinger følges.

For så vidt angår snitfladen mellem førtidspension og fleksjob kan jeg oplyse, at det vil være sådan, at en person, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat, og hvor kommunen vurderer, at borgeren aktuelt har en meget lille arbejdsevne, kan blive visiteret til et fleksjob, hvis der er mulighed for, at den pågældendes arbejdsevne kan udvikles indenfor en rimelig periode. Kommunerne skal ved opfølgning i fleksjob have særligt fokus på, om en person, der er visiteret til fleksjob med en meget begrænset arbejdsevne, har udviklet eller fortsat kan udvikle sin arbejdsevne.

Hvis det ikke længere anses for muligt at udvikle arbejdsevnen, skal der indledes en sag om førtidspension. Personer, hvis arbejdsevne permanent er meget begrænset, eller personer, der er så syge eller har så betydelige funktionsnedsættelser, at arbejdsevnen ikke vil kunne forbedres, vil således stadig kunne tilkendes førtidspension.

Jeg henviser i øvrigt til mine kommentarer i høringsnotatet til lovforslaget.

venlig hilsen

Mette Frederiksen